

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

7 Quæ sollicitatio censenda sit facta, ante vel post immeditè ad
confessionem, vt denuntiari debeat inquisitoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

Primus est, si in alterius gratiam fiat sollicitatio, v.g. si fecerimam intiges, vt alium in copulam admittat. Et quide in hoc casu confendum est esse sollicitationem comprehensam in Bullis, cum vero penitentem ad turpes actus inducas per accidens, quod est sine reum exercendi, vel cum alio, ita docet Ioan. Sanchez *disp. 1. n. 43.* cum *Acunea qu. 17. n. 5.* Sanchez *disp. 1. n. 43.* cum *Acunea qu. 17. n. 5.* Sanchez *disp. 1. n. 43.* cum *Acunea qu. 17. n. 5.*

Secundus ex, si feminam sollicitet, non quidem tibi, neque alteri copulandam, sed vt mediet, & intercedat, vt alia fornicationem consentiat. Et quidem vbi decretum Gregorij XV. receptum est, omnino affirmandum est, esse sollicitationem ibi prohibitam, & denuntiandam. At enim Paganus, *de denuntiandis esse sacerdotibus, qui ad inhonestas, & sine inter se sunt cum a se perpetranda sollicitauerint.* Itemque qui cum penitentibus illicitis & inhonestis sermones, sine tractatus habuerint, vti ex constitutione Pij IV. & Clementis VIII. & ex decreto Inquisitorum exilimata *Acunea q. 17. n. 8.* & Freytag *1. 1. n. 28.* probabile esse non esse sollicitationem ibi comprehensam, neque talem Confessarium sic sollicitantem denuntiandum inquisitioni, quia hanc sollicitatio cum non sit ad exequendum carnis huiusmodi cum penitente, non videtur in Bullis prohibita. Mihi tamen videtur probabilius & esse sollicitationem ibi comprehensam, & esse denuntiandam Nam ex supradictis Bullis, & ex edicto Inquisitorum mandatur denuntiare sacerdotibus, qui *inuitas penitentes ad actus inhonestos prouocant, seu allicitur.* Quia autem prouocat penitentem, vt mediet, absolute prouocat ad actus inhonestos, illa enim mediatio actus inhonestus est, & cuiusmodi species cum criminis perpetrando. Item tota ratio prohibendi sollicitationem penitentem factam prouocet in praesenti, quia veniens propineti Confessarius, cui debet auridormum solliciti propinare, & loco reconciliationis grauem peccati mortalem imponat, fonerque limpidissimo lutum admisceat. Ergo cum hoc decretum sit in iudicium sacramentum penitentiae, non limitandum est, sed potius extendendum, vt diximus.

Tertius casus est, si feminam te sollicitet ad congressum, tu vero reatus intendens solum tactibus oblectari, & ad illos solum feminam prouocet, denuntiandus ne sit? Ioan. Sanchez *disp. 1. n. 28. in fine.* exilimatur te denuntiandum; quia tam ad copulam quam ab osculis, & tactibus auertere poterat feminam, ergo cum ad actus prouocet, male facit. Et confirmat, si enim feminam te prouocet ad sodomiticum congressum, tu vero reatus ad naturalem incitares, omnino est dubium denuntiandum fore, quia talis prouocatio mala est. Esto enim licitum sit minus malum alteri consuleret, vt maius vitetur, quando alia via vitari non potest. At cum quilibet in se ipso vitare possit maius malum sine effectione minoris, nullo modo licet minus effecere. Non enim licet feminam inducere ad nefandum congressum offerre vas naturale, vt praeputium tenet, quia talis oblatio intracte mala est, sic in praesenti non licet tibi inducere ad congressum solum tactibus oblectari, & ad illos penitentem inducere. Ergo vt is denuntiandus.

Verum mihi se offert contrarium dicendum. Fateor namque si feminam prouocet Confessarius ad Sodomiam, imple vero ad naturalem congressum incitaret, vel eorum, fore Confessarium denuntiandum; quia absolute Confessarius inductor est ad malum ad quod non est ad penitentem prouocatus. At quando solum tenet congressum, volens se tactibus tantum oblectari, non confertur Confessarius sollicitare ad malum, sed sollicitationi factae a femina consentire. Femina enim inducens ad congressum, tacite, & in viuitate iudicis ad oscula & tactus, vt potest praetera ad illud; eaque de causa manifestato congressu in confessione nulla est obligatio confitendi tactus, & oscula, vel tactus in materia de confessione. Ergo Confessarius studens solum tactus, remansit veteris prosequi, non persuadet feminam, ad congressum sollicitantem, aliquid malum ad quod ipsa non inducitur, imo si bene perpendatur, solum persuadet feminam, vt contenta sit sollicitatione ad tactus, & oscula, neque ultra velit procedere. Deinde ipse Ioan. Sanc. *illa disp. 1. n. 28.* affirmat, si adiuuicem fiat sollicitatio, a femina primo, a Confessario deinde, ita vt mutuo se pelliceant ad turpis actus complementum, non fore denuntiandum Confessarium, quia illa non est prouocatio ex parte Confessarij, sed in prouocationem factam consentiente, & illam continuare. idemque docet *Acunea q. 1. n. 1.* sed quando Confessarius prouocatus ad congressum persuadet solum tactus, & oscula, in dimidiatam prouocationem consentit. Ergo non venit denuntiandus.

PUNCTVM VI.

An sola sollicitatio ad Venerem sit denuntianda Inquisitoribus.

- 1 Proprius dubitandi ratio, ob quam probabile est omnem prauam sollicitationem denuntiandam esse.
2 Probabilis est hanc obligationem imponendam non esse penitentibus.

- 3 In vsu aliorum sacramentorum sollicitatio ad Venerem non venit Inquisitoribus necessariò denuntianda.
4 Venit tamen sic delinquens denuntiandus superiori, vt illum corrigat.

Ratio dubitandi est, quia idea haec denuntiantur, quia sic sollicitantes de haereticis suspecti, praebent enim fundamentum saltem leue, vt de illis suspicio formetur, non bene de sacramentis sentite. Sed haec ratio aequè procedit, si ad furtum, vel homicidium, vel aliud quoduis maleficium inducant; imò maior malicia videtur adesse in inductione ad haec peccata, quam in inductione ad luxuriam, cum inductio ad luxuriam magis ex passione procedat quam ex malitia.

Propter hanc rationem exilimatur Pagnan *directi inquisiti. 2. p. comm. 8. 1. vers. sic ille quoque;* Inquisitoribus iudici sic penitente ad quilibet peccata sollicitantes.

Verum est probabiliter dici posset ob facultatem generalem Inquisitoribus datam cognoscendi de haereticis suspectis, posse cognoscere de his sollicitantibus, si deferantur. At credo nullo modo teneri penitentes sic Confessarium sollicitantem Inquisitoribus denuntiare, quia nullibi cautum est talem denuntiationem esse faciendam, neque in breuius Pontificum, neque in edictis Inquisitorum; omnia enim hoc solum de sollicitantibus ad actus inhonestos loquuntur; quia ob fragilitatem naturae frequentius haec sollicitatio contingere poterat, & maius in ea periculum consentienti; & ita docet Ledelm *de marimon. q. 56. art. 2. §. 2. non est idem.* Param *2. qu. 10. n. 12.* & 12. *Acunea qu. 1. n. 9. n. 3.* & 6. Ioan. Sanchez *disp. 1. n. 23.*

Neque item sollicitatio ad Venerem in aliorum sacramentorum denuntianda necessariò venit Inquisitoribus; quia nullibi de huiusmodi delicto specialiter cautum est denunciationem fieri: ita *Acunea q. 1. n. 9. numero 6.* Freytag *num. 10.* Ioan. Sanchez *disp. 1. n. 42.*

Aduerto tamen sollicitantem ad Venerem in vsu aliorum sacramentorum, vel in confessione ad aliquod maleficium, fore denuntiandum suo superiori, vt illum corrigat, & emendet, & iniuriam sacramenti cauet, seruatis tamen conditionibus requisitis in denuntiatione facienda, de quibus in materia correctionis statem, & denuntiationis iudicialis.

PUNCTVM VII.

Quae sollicitatio censenda sit facta, ante, vel post, immediatè ad confessionem, vt denuntiari debeat Inquisitoribus.

- 1 Ex decreto Clem. non constat denuntiandum Inquisitoribus esse Confessarium, ante, vel post confessionem delinquentem. At ex edicto Inquisitorum constat.
2 Quid si ante, vel post immediatè ad confessionem sollicitaret.
3 Ante confessionem sollicitat Confessarius, tamen si confessio non sequatur.
4 Intelligi debet, dum modo femina vellet statim confiteri.
5 Non est sollicitatio ante confessionem denuntianda, si illo tempore neque femina, nec sacerdos de confessione faciendâ statim cogitarunt, tamen si de facto confessio sequatur.
6 Sed quid si feminam volentem confiteri dissuadeas confessionem, animo incitandi postea ad libidinem? Si animum non manifestas, non est sollicitatio denuntianda, secus si animum manifestas.
7 Proponitur quaedam obiectio.
8 Fit illi factus.

EX decreto Pij IV. & Clem. VIII. non constat expressis verbis sollicitationem factam ante, vel post confessionem esse denuntiandam; eaque de causa motus est Sagundez *de praecipis Ecclesiae. 2. p. 1. cap. 3. num. 31.* affirmare nullam esse obligationem denuntiandi, nisi sollicitatio in ipso actu confessionis fiat, hoc est post signum crucis, & ante absolutionem. At ex constitutione Gregor. XV. & ex edicto Inquisitorum constat fore denuntiandum.

Illam ergo dicitur sollicitatio ante, vel post confessionem immediatè, quando inter sollicitationem, & confessionem nihil aliud mediat, ita vt, neque Confessarius, neque femina ad extraneos actus diuertit. ita Ioan. Sanchez *disp. 1. n. 49.* cum Freytag *qu. 5. n. 20.* Param *lib. 3. qu. 10. n. 47.* Vnde si absolutione impensa aliquis illorum ad extraneum actum diuertit, & sic diuersus, vel feminam diuersam statim sollicitauerit, non dicendus est incontinenti sollicitari sic Ioan. Sanchez *suprà cum Egidio de privileg. honest. artic. 1. n. 19.*

Vt verò ante confessionem sollicitare dicatur Confessarius, nullo modo requiritur confessionem ipsam sequi: sufficit enim, si femina accedentem confiteri persuadear Venerem & confessionem distinet, quia tunc Confessarius laqueum parat, vbi à laqueis penitentem liberare debebat. Quapropter Gregor. XV. in sua constitutione apponit pueniendū esse sollicitantem occasione confessionis

DE INQUISITIONE SACRAMENTORUM

ne confessionis, etiam ipsa confessione non sequitur.

4 Hoc tamen intelligendum est (vt bene supradictus Sanchez aduertit) quando femina velle statim confiteri: nam si diceret confessario se velle in crastinum confiteri, & tunc occasione huius dicti confessarii confessionem distulderet, & de veneris tractet, talis sollicitatio non est proxima confessioni faciendae; sed solum est proxima conuentioni de confessione, ac proinde non delinquit in confessione, nec proximè ad illam, & sic non est denunciandus. Alias si diceret femina se velle transacto anno confiteri, & sacerdos confessionem distulderet, & de veneris tractaret, peccaret aduersus bullas latas contra sollicitantes; quod nullus dicit.

5 Item non est sollicitatio proximè ad confessionem, quando tempore sollicitationis, neque femina, neque sacerdos de confessione faciendae cogitant, etiam si immediatè sequatur confessio, quia talis confessio ortum habet ex eo quod femina de delicto dolorem concepit, vultque citò à peccato liberari per confessionem, cui voluntati satis erit (ait Sanchez) contentire. Ego tamen existimo cautè procedi debere, ne sacramentum Penitentiae absque vero dolore fiat. Quare ministrandum non esset, nisi signa satis aperta doloris ostenderet.

6 Difficultas in hac parte non leuis est, an si femina dicenti se velle statim confiteri confessionem distulderet, si animus sufficiens ad alliciendū ad impudicos actus, talis distulatio censetur sollicitatio in confessione? Et quidem si animus non manifestatur femina, certum est non esse sollicitationem: si animus sufficiens feminae manifestatur, taliter quod ipsa possit intelligere distulsiōnem confessioni orti ex animo ad Venerem alliciendū, est tunc cum illa tractes, existimat Ioan. Sanchez *disp. 11. num. 4. 2.* esse veram sollicitationem denunciandam, quia illa distulatio sic declarata est vera inductio, & promotio ad peccatum; si enim distulsiōnem confessionem dices feminae re illius amore esse captū, idēque nolle eam confiteri, vere sollicitares. Ergo similiter sollicitas, si aliis signis talem animum declaras.

7 Sed obiicies. Distulatio confessionis etiam ex prauo animo non potest esse sollicitatio exterior, nisi quatenus talis animus declaratur: at huiusmodi declaratio est per signa quasi indifferentia; & non clara, & manifesta; colligit enim, v.g. femina prauum affectum Confessarij, ex eo quod aspectu blando, & alaci eam alloquatur, & nullam causam negandae confessionis præbeat, quae signa satis non demonstrant prauum affectum. Ergo talis distulatio confessionis, & consula animi prauī manifestatio, non est vera sollicitatio, ac proinde nec denuncianda; sicut non est vera haeresis denuncianda; quae per verba sufficienter expressa mens non fit, neque casus reuerentus, qui in opus exterius non transit manifestè.

8 Respondeo, etsi alicui probabile posset videri Confessarium distulsiōnem feminae confessionem, & manifestantem prauum animum per verba, vel signa alioquin honesta, seu indifferentia, quorum determinatio ad malum non ex illis percipitur, sed ex aliis adiunctis à femina colligatur, non fore denunciandum, mihi dicendum videtur esse denunciandum. Nam etsi illa illa verba, vel signa quasi indifferentia sint, à femina hic, & nunc indifferentia non sunt, sed determinata ad malū, & expressiua satis prauae voluntatis. Confessarij, Ergo saltem respectu feminae constituunt sollicitationem exteriorem, cum ab illa cognita sint vt talia, Ergo est peccatum exteriis consummatum, & denunciandum.

PUNCTVM VIII.

An sollicitatio facta simulando confessionem denuncianda sit.

- 1 Qualiter simulatio confessionis in presenti contingere potest.
- 2 Si vterque in simulatione conuenit, Confessarius & penitens, nemini incumbit obligatio denunciandi.
- 3 Grauius peccant aduersus religionem sic immoderate loquentes.
- 4 Si penitens accedat animo tractandi alia negotia, & ad Venerem incitetur à Confessario, est obligatio in penitente denunciandi iuxta constitutionem Gregorij.
- 5 At ex decreto Pij IV. & Clement. VIII. cessat obligatio.

1 Non voco simulatam confessionem eam, quae quis accedit absque vero dolore peccatorum, volens tantum sua peccata sacramentaliter confiteri, quia talis confessio vera confessio est, vt diximus in materia de penitentia. Quapropter si feminam sic accedentem sollicitares, absque dubio denunciandus esses, & puniendus: ita relato Acuña *q. 14. n. 10.* docet Ioan. Sanchez *disp. 11. n. 41.*

Simulatio igitur confessionis dupliciter solum potest contingere. Primò, si vterque tam penitens, quam Sacerdos, vt liberius de rebus inhonestis tractent, simulat confessionem. Secundo, si penitens non animo confitendi, sed alia negotia tractandi accedat ad Confessarium, cum tamen ab iis qui videntur intelligatur ad confessionem accedere; tunc, inquam, simulatur confessio.

2 Dico ergo primò, si vterque in simulatione confessionis conuenierit, vt liberius de rebus inhonestis tractent, nemini incumbit obligatio denunciandi, non Sacerdoti, vt de se constat, neque penitenti, alias esset obligatus denunciare se ipsum. Neque hac sollicitatio est propria Sacerdoti, potius quam penitenti, sed est mutua sollicitatio, ac proinde in sollicitationem sibi factam vterque consentit.

3 Aduertendum tamen est vtrumque tam Confessarium quam penitentem grauius non solum aduersus temperantiam, sed etiam aduersus religionem debitam Penitentiae sacramentum peccare in tali allocutione lasciuia. Nam sacramentum Penitentiae debita est illa exterior reuerentia, & caeremonia, vt scilicet penitentes flexis genibus, detecto capite, & supplex ad pedes Confessarij accedat pro consequenda venia peccatorum, qui ergo hanc caeremoniam inhonestè locutioni arrogat, & sacramentum ipsum iure suo spoliat, & grauius laedit, cum sub habitu sacramenti, & illius praetextu scelus nefarium committat, sic Ioan. Sanchez *in select. disp. 35. n. 5.*

4 Dico secundo, si penitens bono animo accedat alia negotia à confessione tractaturus, Sacerdos vero occasione arrepta ad Venerem inducat, tunc obligatio est in penitente sollicitatio denunciandi Sacerdotem, iuxta constitutionem Greg. XV. inquit enim: Qui perfonas, quocumque illae sint, ad inhonestam suam inter se; siue cum aliis quomodolibet perpetranda in actu sacramentalis confessionis, siue ante, vel post, immediatè, seu occasione, vel praetextu confessionis huiusmodi, etiam ipsa confessione non sequuta, siue extra occasionem confessionis, in confessionario, aut in loco quocumque ubi confessiones sacramentales audiuntur, seu ad confessiones audiendas delicto, simulantes ibid. confessiones audire, sollicitare, vel promouere tractauerint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, vae tractatus habuerint, in officio sanctae Inquisitionis seuissimè puniantur. Cum igitur in presenti Sacerdos simulat audire confessiones, vt suppono, eo quod sit in loco illis audiendis delicto, & penitens alias negotia tractaturus flexis genibus assistat, vel alio modo quo videntes intelligant confessionem fieri, & tunc sollicitat, absque dubio committit in constitutione Greg. ac proinde denunciandus, & ita tradit Ioan. Sanc. *disp. 11. n. 40. 66. & 68.*

Aduertendum tamen est optimè posse Sacerdotem cum femina de rebus inhonestis in confessionario tractare, quum simulatio illa sit confessionis audiendae, & tunc denunciandus non est, quia non querit sollicitatio in confessionario facta cauetur illo decreto Greg. sed sollicitatio, quae simulatione confessionis trahat, vt constat ex illis verbis, *simulantes ibidem confessiones audire.*

5 Dico tertio, vt Bulla Greg. recepta non est, non tenent supradicta femina sollicitata Sacerdotem Inquisitionibus denunciare, quia talis sollicitatio non est facta in confessione, cum haec non interueniat, neque proximè ad illam faciendam cum femina nullam (vt suppono) voluntatē confitendi sacerdoti declarauerit. Ex decreto autem Pij IV. Clem. VIII. & ex edito Inquisitionum solum prohibetur, & denuncianda mandatur sollicitatio facta in confessione, vel proximè ad illam; & ita docet Acuña *de sollicitat. q. 14. n. 6.* id colligens ex Suar. *tom. 4. de penitent. disp. 33. sect. 2. n. 4.* Elmij *Summ. lib. 6. c. 2. n. 4.* Ioan. Sanc. *supra n. 40.*

PUNCTVM IX.

Qui nomine confessarij, seu sacerdotis sollicitantis veniant intelligendi ex supradictis decretis.

- 1 Sacerdos tametsi iurisdictione careat intelligitur.
- 2 Episcopi, Nuntij, officiales, & seais Apostolicae non sunt Inquisitionibus denunciandi.
- 3 Inquisitores Hispani an sint denunciandi, & cui sub distinctione responderetur.
- 4 Possunt tamen Inquisitores recipere dicta restim, vt Protestantem vel Inquisitionem generalem de delicto denunciari certiore m faciant.
- 5 Laici fingentes se sacerdotes, & confessionem excipiantes, sollicitent, non sunt ex hoc decreto denunciandi.
- 6 Item, neque est denunciandus interpretes.
- 7 Neque penitentem si confessarium sollicitet, tenetur confessarius ex vi bullarum denunciare.

1 Certum esse debet sacerdotem iurisdictione ad audiendas confessiones carentem, si exponatur illas audire, & penitentem sollicitet, fore denunciandū quia absolute censetur confessarius, cum potestatem ordinis habeat, & possit à peccatis venialibus, & mortalibus confessis absolueret, & ab omnibus in articulo mortis. Alias posset quilibet sacerdos sollicitans ammone aut fuisse sollicitare penitentem, eo quod iuridicè censetur haberet ad absolvendum à peccatis, quae sibi erant confessa, quod esset eludere decreta Inquisitionis, & constitutiones Pontificum